

Eden teh dveh je sin višjesodnega svetnika viteza Karnitschnigga. On ima že sodni izpit in je torej neposredno pred imenovanjem. Seveda pride kot adjunkt v slovenske kraje, ker bi ga sicer ne poslali v Celje. Kako se naj pa ta sodni uradnik priuči v kratkem času do imenovanja slovenščine. Torej vsa ugovaranja slovenskega ljudstva na shodih ne pomagajo nič. Predsednik deželnega nadso-dišča grof Gleispach se kratkoma nič ne briga za želje Slovencev na Štajerskem, ampak dela vedno samovoljno naprej. Na prihodnjih shodih naj bo povsod prva resolucija: Proč z Gleispachom!

Vojaški novinec. Svojo nesposobnost kot ministrski predsednik je pokazal Körber posebno pri letošnjem zasedanju državnega zbora. Vsled svoje krivične politike se je popolnoma udal Nemcu ter ni hotel dati Slovani nikakih pravic. To je zakrivilo, da ni mogel delovati državni zbor ter tudi ne dovoliti vojaških novincev, kar smo že pred zadnjim zasedanjem pisali. Ker so pa časi jako nevarni, mora imeti vlada vojaške novince. Körber je torej dovolil z vladnim odlokom po § 14 za l. 1904 vojaške novince. In sicer je dovoljeno: za stalno vojno 103.100 (od teh odpade na totransko državno polovico 59.024). Za deželno brambo rabijo 14.500 novincev. Od tega krvnega davka bomo plačali Slovani več kakor polovico in vendar nas zatira vlada pod Körberjem, kjer nas le more ter nam krši naše najbornejše pravice.

Politični položaj v Evropi. Zadnje dni se je raznesla po Evropi vest, da sta se Francoska in Angleška, ki sta si stali do zdaj zelo nezaupno nasproti, zvezali in sklenili glede svojih strmljenj nekako sporazumljenje. To je jako daleko sežnega pomena za ohranjenje evropskega miru. To je pa nekoliko vznemirilo Nemčijo. Ker je tudi Avstrija zadnji čas postala prijazna Rusiji, začela se je Nemčija ozirati po prijatelju, na katerega bi se zamogla zanesti v resnih časih. Kajti Rusom prijazna Francoska v prijateljskih razmerah z Angleško, slednjič tudi Avstrijsko delevanje z roko v roki z Rusijo, je povzročilo položaj, da je ostala Nemčija skoro popolnoma osamljena. V Afriki se je v njenih naselbinah vnel upor. Spuntal se je zamorski rod Hereros. Vsled svojega ošabnega nastopa zamerili so se tudi Angleški in Zjedinjenim državam severoameriškim. Zato je šel nemški cesar minoli mesec nekoliko na izprehod, da bi poiskal zaveznika. Šel je v Italijo, kjer se je sešel z italijanskim kraljem. Bržkone je šel Italijane potrditi v veri, kako je potrebna trozveza. Tako se vsaj vidi iz napitnic, ki sta jih govorila oba vladarja pri skupnem obedu.

Dopisi.

Od Sv. Marka niže Ptuja. Ko smo Markovčani in Bukovci slišali, da so nekateri kmetje veleposestniki volili v okrajni zastop namesto kmetov posestnikov vse grajščake, kar jih imamo v okraju, in med temi tudi g. pl. Pongratza, grajščaka v Dornovi, smo bili vsi prav iznenadeni. Mi Pongratza dobro poznamo, ker nam divjačina iz njegovega lova, posebno fazani delajo grozensko škodo na polju. To se ponavlja že več let. Škodo dobiti povrnjeno pa ni lahko; g. pl. Pongratz se pusti tožiti in to do najvišje instance, preden plača odškodnino! To smo pred nedavnim doživeli, ko smo imeli več sto kron odškodnine od njega tirjati. Koliko potov smo imeli v Ptuj? Koliko smo potratili časa in denarja, preden smo dobili mali del škode poplačane! Nekateri posestniki so že obupali, češ, divjačina nam je pridelke vničila, odškodnine pa ne moremo dobiti, da bi si živež kupili! O tem seve »Štajerc«, ta »prijatelj« grajščinskih kmetov, nikoli ni besede napisal in povedal. No, kmetje Žampa, Vrabelj, Vindiš, Cafuta, Visenjak! Zapomnite si »dobrote«, katere skazuje vaš prijatelj, grajščak pl. Pongratz nam revežem!

Iz Pacinja. Minoli mesec smo imeli volitev za novi občinski odbor. Ta volitev je bila v vsakem oziru nekaj posebnega.

G. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj poslalo je na volitev kot komisarja nekega nemškega uradnika, kateri ni znal prav nič slovenski. To je največa predrznost. Kako se naj tak uradnik sporazume s slovenskimi volilci? Kako naj razlaga postavo, naj poduči slovensko volilno komisijo in volilce, če ne ume jezika in mora radi tega molčati? Ali gosp. c. kr. okrajni glavar Unterrain pošlje trdega Nemca kot komisarja med slovenske volilce, da nemški uradnik dobi le komisijske stroške, dasi nikakor ni kos izročeni mu nalogi? In kak nered in nemir je vladal med celo volitvijo! Ali gospod komisar tega ni videl in slišal? Pri tej volitvi so se tudi glasi kupovali za »dornovsko stranko.« Dva iz Kicarja sta kar trosila kronice! Odkod sta jih neki dobila? To je treba zasledovati!

Iz Salovec. Preljubi »Slov. Gospodar!« Izroči našim vrlim in marljivim poslancem pristrani pozdrav in zahvalo za predloga, katere so vložili, kakor je bilo v predzadnjem »Slov. Gospod.« objavljeno, glede osebnega dohodninskega davka ter glede pridelovanja brezdačnega žganja od strani tistih posestnikov, ki točijo vino »pod vejo.«

Res je težavno izpolnjevati obrazce vsakemu obrtniku. In če še tako natančno izpolni, vendar mu vrnejo polo nazaj. Seveda, obrtnik ne ve, kaj da manjka. To se je pretečeno leto dopisniku zgodilo. Ravno tako je velike koristi drugi predlog o brezdačnem pridelovanju žganja. Prej tega ni bilo in nakrat si je vlada izmislila novo breme ter ga naložila kmetu na pleča. Če rabi država denar, vedno le kmetu naloži večji davek. Da bi mu pa pomagala v stiski, tega pa seveda ne stori. In če iztisnemo včasih kako podporo s pomočjo naših vrlim poslancev, tedaj polovico mestjani vtaknejo v svoj že tako poln žep, kakor se je pred kratkim v ptuj-skem okraju zgodilo.

Pa še na nekaj bi opozorili naše vrle gg. poslance. Da bi nam namreč odpravili občinske živinogleda. Saj vendar živino ogleda tudi živinozdravnik. Čemu so torej te sitnosti? Če gospodar kako živinče ali svinče proda, mora okoli letati, včasih po več ur, ako hoče dobiti živinski potni list in se po vrh ogledniku za listek plačati. Tega pred štirimi leti ni bilo in se vendar svet ni podrl. S tem se delajo kmetu samo težkoče, namestu da bi mu vlada šla kolikor mogoče na roko.

Naše poslance pa prosimo, naj nas še v prihodnje tako vrljo in možato zastopajo kakor dosedaj. Bog jim povrni njihov trud in zavest, da to kar storijo, storijo v prid ubogega kmeta. M. P.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo je iz tehničnih vzrokov preložilo občni zbor na dne 17. apr. Vse rodoljube opozarjamo na to okolnost!

Katol. politično društvo za kozjanski okraj priredi dne 24. aprila (tretjo nedeljo po Veliki noči) zborovanje pri Janezu Gubenseku na Lesičnem. Odlični govorniki so obljubili svojo pomoč.

Katol. politično društvo »Sava« za brežiški in sevnjski okraj ima svojo odborovo sejo na belo nedeljo v Rajhenburgu v gostilni Unšuldovi ob 3. uri popol.

Mariborske novice. 21letni brezposelni Anton Pisk, kateremu je bivanje v Mariboru prepovedano, vrnil se je minoli mesec zopet nazaj. Ko ga je zasačil redar ter ga aretiral, se mu je zoperstavil. Zaradi

tega je bil obsojen na šest mesecev težke ječe. — Kostanjeva drevesa ob potu iz Maribora v Kamnico so neznani pobalini poškodovani in zlomili in to celo na veliko-nočno nedeljo zvečer.

Pisane za narodopisni muzej. Prijatelji in znanci si za Veliko noč darujejo radi lepo barvana in okrašena jajca, ki jim pravimo pisane ali tudi rumenice (remenice). Občudujemo, včasih lepe figure, ki so jih spretno roke zarisale na jajčo lupino. In ravno zato pisane zaslužijo, da jim posvetimo še posebno pozornost. Nasi bratje Čehi so že zdavna spoznali njih narodopisni pomen in v čeških muzejih lahko vidiš velike zbirke pisank z najrazličnejšimi okraski, v čeških časnikih so pa še izšli mnogi učeni članki o tem. Naše »Zgodov. društvo« je tudi pred kratkim dobilo za muzej pet krasnih čeških pisank iz velehradskega okraja na Moravskem. Mi Slovenci se še vse premalo brigamo za svoje narodopisne posebnosti, zato se tudi sami sebi vedno bolj odtujujemo. V tem se moramo poboljšati zlasti mi štajerski Slovenci. Naše »Zgodovinsko društvo« ima namen, poleg zgodovine gojiti tudi narodopisje, treba je le, da se v občinstvu vzbudi večje zanimanje. Ravno sedaj je priložnost, da opozorimo na naše pisane. Posljite iz različnih krajev pisane, ki imajo kake figure za muzej. Večjo narodopisno vrednost imajo seveda one, ki jih ljudje okrasijo po svoje, kakor pa one, katerim se nalašč vršejo kake umetne slike in napisi. Naj se pripiše tudi kraj, odkod so in način, kako se pripravljala barva in delajo figure, istotako, če imajo ljudje glede pisank kake posebne navade ali prazne vere. Tako lahko v kratkem dobimo zanimiv prispevek k naši narodopisni vedi. — K.

Okrajni zastop mariborski. Cesar je potrdil izvolitev dr. Janeza Schmiedera načelnikom in Jožefa Bankalari podnačelnikom okrajnega zastopa mariborskega.

Študenti pri Mariboru. Minoli mesec je padel dveleten Valter Schwarz, sin mizarja Schwarz, čez stopnice ter se tako močno poškodoval, da je drugi dan v bolnišnici umrl. Mati ponesrečenega otroka je težko bolana in ni mogla nadzorovati otroka.

Iz Oplotnice. Dne 26. sušca je odprl tukajšnji trgovec in Nemec Anton Kriebbaum še eno trgovino pod vodstvom Franca Kvas. S tem hoče bržkone pridobiti več glasov za prihodnjo volitev nemškutarski stranki. Toda vkljub temu ne bo slo.

Kdor zaničuje se sam . . . V roke nam je prišla delavska knjižica nekega zidarskega pomočnika iz občine S v Sl. gor., katero je napisal tamošnji župan. Pisana je v tako spakedrani nemščini, da je groza. Ko je dotični prinesel knjižico na okrajno glavarstvo, zmajal je uradnik z glavo ter se zaničljivo nasmejal. Veliko kmečkih županov še vedno nemčuri, pri tem pa ne pomislijo, da s svojo strašno nemščino služijo v posmeh Nemcem, ki dobe njihovo pisavo v roke. Kdaj se bo začelo svitati v glavi teh nemčurjev?

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. se nam poroča, da ni bil vzrok samomora Simona Zigerta nalezljiva in neozdravljiva bolezen, ampak da je bil revež umobolen, kakor je dokazala preiskava zdravnikov.

Slovenjgrader. Premogovnik pri Slovenjgradu je kupil iz konkurza Jožefa Farsky grof Henkel-Donnersberg v Wolfsbergu na Koroškem za 23.500 K.

Sv. Jurij ob juž. žel. V Hrušoveu so našli dne 30. m. m. v nekem potoku 18 let starega trgovskega pomočnika Janeza Kovačič iz Šibeneka, mrtvega. Ali se je revež ponesrečil ali se je sam usmrtil, se ne more dognati. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Št. Juriju ob juž. žel.

Iz Šoštanja. Trg Šoštanj je sedaj v slovenskih rokah, kar pa tukajšnjim nemškutarjem ne da miru. Bivši »Sokol« tovarnar Woschnagg misli pri bližajočih se volitvah z vso silo napasti to velevažno slovensko po-